

چیانشینه کان

له کاتی بى ئىشى دا

نۇرسىخى
لە حمەد خان ئەبويەكىر

وەرگىزىنى لە ئىنگلىزىيەدە
فاضل شەورقۇ

ولات ئەكاو زمان بە سەر مىللەتىنى دىنادا ئەبەشىتەمەد ، بەلام
دەلىن كاتى ئەگاتە گىردىلەكە كانى داغستان رەتى ئەباو قاچىنى
ئەشكى ، ئەويش لە تاوانا تورەتىپ كۆلەكەمى سەر پاشى فرى
ئەداتە ئە ناوە ئەلى : «خەلکىنى ، بۇخوتان ھەلبىزىن !»
دانىشتۇنى داغستانىش گورج ھەر يەكەمى بە ئارەزووی خۆى
زمانى ھەلئەبىزى ، تا لە ئاكاما واىلىدى ھەر گوندو شارى
ئەبىتە خاواهن زمان و دايەلىكتى تايىھى خۆى .

بەلام ئەگەرجى لە رابردوودا زۇر شىۋەو زمان بۇوبۇو بە¹
ھۆى لېڭ دوركەوتەنەوە يەك نەگىتن ، ئەوە ئىمرو ، بە
پىچەوانەوە ، بۇتە سەرچاوهى سامانىنىكى رەنگىن و بە پىز بۇ
ئەسلى و نەزادو رەنگ و ropyخساري گەلان . چونكە ھەممو
نەتەوەيەك ، تەنانەت بىجووكىرىن كۆمەلگاش خاوهنى
شۇوناسنامەيەكى خۆيەقى ھەمای كەسايەقى تايىھى پىوهدىبارە كە
يارمەقى پەرسەندىن و گەشەكردىن جەھانى ھونەرى و شەو زاراوه
ئەدات . وا لە ئاسمانى ئىمەيشا ھەيندى لەم ئەستىرە خەنجىلانانە
ئەدرەوشىنەوە

«ھەممو رىيەك دوور يانىكى ھەيدە ، ھەممو گوندى
دېۋەخانىنىكى ھەيە .» چیانشینە كان ئەلىن : لە چىاكانا بە قەد
زمارەي گوندە كان دېۋەخان ھەيە ، دېۋەخانىش خوشترىن

ئەحمد خان ئەبويەكى نۇرسەرنىكى مەزنى داغستانە ، لە
سالى (1931)دا لە گۈندىنىكى بنار چىاكانى كوباجى لە²
باكىورى قەفقاسەوە ھاتۇنە دىنار . ژمارەيەك لە بەرھەمە كانى
كە بە زمانى روسى نۇوسراون وەرگىزىداونەتە سەر زمانى
ئىنگلىزى ، لەمانە ھەيندى شەوچەرهى رەنگىنى كە لە ڑىز
ناونىشانى (چیانشینە كان لە كانى بى ئىشى دا) بلاو كراونەتەوە .
والىرەدا چەند تابلۇيەكى جوان لەم شەو چەزانە ھەلدە بىزىرىن كە
خۆى ئەم پىشەكى يە بۇنوسىيە :

لە چىاكانى قەفقاسا ھەرىتىنىكى سەخت و سەركەش و
دلگىر ھەيە ، كە ولاتى ھەزار دۆلەت ھەزار لوتكەيە ، بىتى
دەلىن «داغستان» ، كە بە ماناي ولاتى «شاخ و داخ» دىت .
بەلام ئەوەي راستى بى داغستان تەندا ولاتى چىاو ھەردەن يە ،
بەلكو وەك گەروكە عازەبە كانى سەدە ناوهنجىيە كان نۇوسىييانە
«چىاى مىللەتانە» .

داستانى ھەيە دەلى : نېزاوېك لە لاى خوداوه دائەبەزىتە
سەر زەۋى و كۆلىكىشى لە سەر پاشتا ئەپى ، بەلام ئەم كۆلەي
نەسەلەوانى تىا ئەپى نە بەرھەمى رەنگىنى باغەكانى بەھەشت ،
بەلكو پىر ئەپى لە زمان و دايەلىكت . ئەم نېزاوە ئەم ولات و ئەو

منزلگای چیانشینه کانه که له کانی بی تیشه دا تیاهه کوئه بنوه . له ویدا هیلاکی روزانه له شی خویان دهرئه کهن و به چریه و خنه نده و قسهی گهرم و گور به شداری خوشی و ناخوشی به کتری له کهن و هوشممه ندی و بیلمه ندی باوبایرانیان ئه گیرنده وه ، بی گومان ، باس و خواصی دنیاش دیته کایه وه . . . دیوه خانی چیانشینه کان یا ئوهه ته له زیر وورشه وورشی چنارانه ، یا له کمناری کانیاوو جوگه نی سازگاره ، یا له بن دیواری گورستانی گوندیه .

له وه تای من خه ریکی نووسینم ، سه رم له گوندیکی بی زمارداوه ، له کیوی (سله ته ف) و گردولکه کانی (خوانزاخ) وه بگره تا ئه گانه لو تکه کی (شا به گی) سه ره به فرو شاخی (سیراغن) . له گه ل چیانشینه کانی ئه و گوندانه به شداری دیوه خان و گفتگوی به تام و پر ده رسه کامن کردوون . ئهم پهندو چیروکو قسه نهسته قانه کی لهم کتیبه دا کوم کردوونه تموه . له دیوه خانی گوندی چیا کانا چاویان هه لیناوه ، وهک په پوله کان هه لفربیون ، منیش به هیمنی به توپی قله مه کم گرتوونم . دوای ریکختن و ثارایشکردنیان ، وائے یخمه بهر چاوی تو ، سا خوینه ری ئازیز ، توپیش چیزیان لی و هرگره له کات و شوپنی خویاندا کوری خوت و هاوری کانی پی گهرم بکه :

خواردندهوه :

ده لین یه کم دارمیو ، له لایه ن کابرا یه کی میسری یه وه چاندراوه - له ته نیشت کولیتہ که دا سی هزار سال پیش ئیمرو - ئه کابرا یه زور زور حمز له بهزی ئه داره ئه کا ، به لام بی بختی ، ئه بخته و ووشکاف و بی بارانی . بُو پاراستنی دارمیوه که ، کابرا تاویلیک سه ره بپری و خوینه که ده کانه زیر دارمیوه که و ئه که ویته دهست پاڭ کردنده و دوعا کردن له خوای

گهوره ، به لام دلوبه بارانی ناباری . کابرا ئه چیتہ را وو شیری ئه کوزی و هیندی له خوینه که دی به سه ره داره که دا ئه پرژنی ، به لام ئه ویش بی هووده ئه بی . سا مه یونینکی مالی ئه بی ئه ویش هر سه ره بپری و خوینه که دی به سه ره دارمیوه که دا ئه کا ، باران هر ناباری . به لام کانی بچکه به رازی ئه کانه قوربانی و خوینه که دی به سه ره داره که دا ئه کا و ئه که ویته دوعا کردن ، دای ئه کانه ریزنه هی بارانیکی خوش .

لهو کانه وه ده لین بوبه که پیاله دی به کم ئه خوینه وه وهک کلکی ره نگینی تاوس ئه گه شیته وه . که کردت به دوو پیاله ، له ناختا شیری را ئه په پری و ئه نه پرینی ، وه دوای هه لدانی سی یه م پیاله وهک مه یوونت لی دی ، خوکه گه یاندیشته چواره م پیاله ئه وه بیچوو به راز چی لی دی توپیش وات لی دی - ئه بیت به کله به رازیکی گهوره - . کدو اه برا یاف هیزا ، با به چاوی ئه که سانه بخوینه وه که قه درزانی تری ئه دارمیوه ن و ده توانن له قوانغی تاوسه که بوه ست و که میکیش بُو لای شیره که خو لارکه نده وه .

پیلافی پیاوان :

«کورینه ! گه ده کساني بیهی ئافره تان ئاوا بروات ، ئیوه چاک گوی له قسه کامن بگرن ، ئه وه که ده ئا کاما ئه بیته نایه کسانی بُو ئیمه پیاو . ئه وساکه کی هه بیه ئیمه له نیزی ئافره تان رزگار بکات ؟» . پیاویکی پیر به ده م بیزکردنده وه ئه مه می به ها وریتکانی وت .

«هیچ ترسی ناوی ، کله ئافره تیکی خوین گه رم و چووست و چالاکیش بُو ئیمه هر پهیدا ئه بی ، هر وهک چون که له پیاوی ئاز او جه سوور پهیدا بیون و که وتنه خه بات کردن له پیتاوی سه ربھستی ئافره تان او له سه ره پشتی خویان هه لیان گرتن .» . ماموستایه که و لام ئه داتمه وه .

قدلات

ئىمرو لە دونيادا تەنبا دوو زمان ماوه : زمانى هەزاران و زمانى دەولەمەندان . ئەوانىش زۆر لىك جياوازنى» .

- «بەخوا ، بۆت پەريشانم ، برا له ، ئەى توچۇن مەسىلەكەي خۇتىيان تىئەگەنلى ؟» .

- «بەم شىۋىيە يە : كابرا دەستى بەناو خارىيەكى گىپا كەلەشىرىنى زىنلۈسى ئاوه روتىكراوى . دەرىھىنا ، ئەوهى پەرمۇچى بۇ بە لەشىوه نەماپۇو .

- «پيان ئەلىم : لىزەدا ، ئەم خۇيىنمە نەعلەتىانە وا له ئېمە ئەكەن . ئەمەشىان نىشان ئەدەم - كەلەشىرىه كە بەرز ئەكتەمە . توچىلى ئەمەش تىئەگەن ! ؟» .

عەبدوللا

جارى هېنىدى لاو له شاعيرى مىلىي هەرىمى (كومىك) ئەپرسن «كاك عەبدوللا ، تکايى پەيان نالىي چۇن شىعر لە دايىك ئەنى ؟» .

- «سا من چۈزانم، عەبدوللا بە تورەيدوھ وەلام ئەدانەوھ . - ئەى تو شاعيرى ؟» .

- «ئوسا چى بۇو !» . - «بەراسىتى پەيان بلى چۇن لە دايىك ئەنى .» .

- «رۇوت و قوت و پىخوانس وەك منالى ساوا ، بەلى ، رۇوت و قوتىن «عەبدوللا بە بىزازىيمە دەلى» دواى جل و بەرگىان بۇ ئەكم تا لەشىان داپۇشم و ناوگەلىان بشارمەوھ ، دەستيان ئەگرم و فىرە رۇيىشتىيان ئەكم ، دواى فىرە هەست و ھۆشىان ئەكم و بەرەلايان ئەكم بۇ خۇيان بەرىدا بىرۇن . ئوسا لىيان بېرسن ، ئەگەر سۈياسى دايىك و باوكى خۇيان كرد ، ئەوه ماناى وايد من سەركەوتۈم .» .

خواردنىكى يەزدانى :

تۈلەسەندەنەوەيەكى خويىناوى لە نىوان دوو ھۆزدا سەدد

پىرەمېرىدى لە سەرەمەگا ئامۇرگارى كورەكەي ئەگات : «كورى خۇم ، گۇنى لە ئامۇرگارىيەكەم بىگە ، پياو ئەنى لە هەر گوندىكى هەر ھىچ نەنى قەلائىكى ھەنى». باوكەكە ئەمرى و كورە هەممۇ ژىانى خۇى بۇ جى بەجى كەردى ئامۇرگارىيەكەي باوكى ئەباتە سەر . قەلائىكى زۆر بىيات ئەنى ، واى لىدى سەر روپىشى ماش و بىرنج ئەنى و لە گۇز نزىك ئەيتىھە . تاوى ئەكتەمە بىركرەنەوھ . جارى ئەم چىرۇكەي خۇى بۇ پياو ئەنى بەسالاچۇو ئەگىرىتەوھ . كابراش وەلامى ئەدانەوھ : «بۇ . . برا . . ! ئەوهى راستىنى ، تو لە مەمبەست و مەرامى باوكت حالى نەبۈرت ، زۆر ئاسانە ، باوكت لە قەلات مەمبەستى قەلائى بەردىن نەبۈرە ، بەلكو مەمبەستى ئەوه بۇوە كە پياو لە هەر گوندىكى هاپرىيەكى ھەنى». سا براينە ، جارى واهىيە مەروف گوندىكى ژىانى خۇى لە دەست ئەدا تالە ماناى ژيان ئەگات .

لەسەر كۆنە رېيەك :

جارى دوو چيانشىنى هەزار لە سەر كۆنە رېيەك تۈوشى بەكتىرى ئەبن . يەكىكىان ھى گوندى (ازلىكى) او ئەوي ترىيان ھى «گوللاتى» ئەنى ، يەكىان بەرەومال ئەيتىھەوھ ئەوي ترىيان بۇ شۇئى ئۇغر ئەكا . زۆر ماندۇوو شەكەت ئەبن لەسەر جوگەلە ئاوى دائەنىش و دەست ئەكەن بە ئان خواردىن - خواردىن ئافى رەق بە ئاو - .

«خوا ياوەرتىنى كاكە ، ئەوه بۇ كۆئى ئۇغر ئەكە ؟» كابراى (زلىكى) لە كابراى (گوللاتى) . ئەپرسى و مرچەمەچىشى لىوهدى كە نانە كە ئەجۇرى .

- «دەچمە (تەلىپىس) لە لاي بەگ شەكەت ھەيە . - «بەخوا رېنگىيەكى دوورت لە پىشە !» .

- «ابرا ، چىان لە دەست دى ، خۇ ئەمە ژيان ئەنەن لە دەست ئەم خۇيىنمەن !» .

- «باشه ، تو زمانى ئەوان ئەزانى ؟» .

- «چۇن پياوى بەستەزمانى وەك من زمانى ئەوان ئەزانى .

دوو که‌له سهر :

کابرایه‌کی (سیراغی) که‌له سهری بُو موزه خانه‌یه که‌هینی و
ئەلی ئەمە هى شایه‌ری بەناوبانگ (تسانداله) که واى کرد ناوی
چیا کانی سیراغی دەنگ بدانه‌وه . مۆزه خانه‌کەش قبولی ئەکاو
پاداشینکی باشی ئەداتی . حەوت سال تى ئەپەرى ھەمان
چیانشین جاریکی تر به خۆی و کەللە سەریکەوه دىتە
مۆزه خانه‌کەوه .

- «ئەمەيان کەللە سەری کى يە؟» بەرپرسیاری لى ئەپرسى .
- «ئەمە هى شایه‌ری بەناوبانگ (تسانداله)» کابرا ئەلی .
- «چى . . . چى؟». بەرپرسیارەکە به سەرسورمانه‌وه ئەلی
«بەلام تو جارى کەللە سەری ئەوت بۇ نەھیناين؟» .
- «بەلی» ، بەلام ئەمەيان کەللە سەرەتەمی لاوی بۇو ،
ئەمە شیان هى سەرەتەمی پېرىھى». کابرای سیراغى زۆر به
ھیمنى و لامەکەی ئەداته‌وه .

چاره سەر :

دوو چیانشین ، يەکیان سوارە ئەمە تریان پیادە ، لە سەر
کانیاوى تۈوشى يەكتى ئەبن و بۇ پشۇودان تاوى دائەنىشىن .
بەدەم نان خودايتىكى سووکەوه ئەکەونە گفتۇرگۆكىن . سوارە کە
کە ئەسپەکەی بەرەلە كىردىبووه ناو مىزگەکە وۇنى :

- «ھەلیيتنە ، بېيارم داوه چى بکەم ، من ئەسپەکەمەت پى
ئەبەخشم!». .
- «ازىنەكەت تەلاق داوه و گوندەكەت بەجى دىلى!». کابرای
پیادە و لام ئەداته‌وه .
- «فەرمۇو ئەسپەکەم بەرە». .
- «چاڭم ھەللىنا؟». .
- «نەخىز!». .
- «كەواتە بۇ ئەسپەکەم ئەدەبى؟» .
- «بۇ ئەم نەخشە جوانە جوت دانام». سوارە کە و لام
ئەداته‌وه جەلمۇي بەسپەکەی ئەداتى .

سالىتك ئەخايىنى ، لە ھەممو پیاوانى ئەم دوو ھۆزە دوو کەس
ئەمینى . رۆزى دواى گەران و سووراينىكى زۆر يەكى لەم دوو
پیاوه لە بنارى دارستانىكى تۈوشى دۆزمەنەکەي ئەبى ، خەرىنکى
رەوهەلەندى رانەمەرىنکى بچوکەو لە سەر ئاگرىشا خەرىنکى نان
بىزىاندە .

- «ئەمە ھاتۇوم يىكۈزم» کابرا لە دارستانەکە دىتە دەرە وەو
ئەلی .

- «فەرمۇو بىكۈزە». کابرای بەرئاگەرەکە ئەلی «بەلام
نېشانە يەكى باشى لى بىگرە ، راست گۆللە يەكم لە سەر دل بىدەو
نەجاڭم د ۵۰ . کابرا نېشانە ئەنەنگەکەي لە سەر دلى شوانە ئەگرى و
ئەيدۇي پەنځە بچوولىتىن ، لە پېتاو شوانە سەری بەرزا ئەكتەمەو ،
وەك بىمەوي بلى - تاوى راوه‌ستە .

- «چى يە ، ئەمە ئەترسى!». کابرای دۆزمەن بە تەۋەسەوە
پى ئى دەللى «نەمزانى ئەم ھەممو سالانە من بە دواى پیاپىكى
راستەقىنەدا ناگەریم بەلکو بە دواى تەرسنۈكى . . وەرە . . .
وەرە . . . ها ، ئەمە ئەنەنگەكەم ، بە گۆللە يەك بىكۈزە» .

- «ھېنەدە پەلە مەكە ، من تەنبا و يىستم بلىم نانە كە ئەسسوتى با
وەرى گېرم». .

شوانە زۆر بەھىمنى نانە كە ئەم دىيۇ ئەم دىيۇ ئەكتەن و ئەلی «تۇ
ئەزانى ، ھاپىرى ، ماوە يەكى زۆرمان ھەي بۇ يەكتى كوشتن ،
وەرە ، با لە پېشا ئەم نانە بچوئىن . بەراسىتى گۇناحە ، ئەم نانە
جوان و تازە يە بەم پەنۈرە وە نەخوين تاگەرمۇ بە تامە! . من
حەزم لى يەقى ، تۇ حەزى لى ناكە ؟». .

- «ئەمە خواردىتىكى يەزدىنى يە ، بەلام . . !». .

- «بەلامەكەت ھەلگەرە جارى . . . كورى باش بە فەرمۇو
میوانى من بە ، دە فەرمۇو ، فەرمۇو دانىشە». .

ئەم نانە ، ئەلپىن ، دۆستايەتى دوو ھۆزى نوی كەرده‌وه . .
ھەر لە بەر ئەمە شایه کە میواندارى و سەخاوهت شىتىكى زۆر
پىرۆز و باوه لە چیا کانا .

پىنكىگە يىشتنى لە چەقى رىنگا :

خۇز تۇپىكى گەمۇرەبۇو ، لە ئامىانا شۇر بىبۇوە . دۇو
گەشتەكەر ، لە چەقى رىي شاخىكى سەخت و لېز تووشى
يەكتەن . كابراي پىرھىۋاش ھىواش ئەهانە خوارەوە كابراي
لاويش بە پەلە پەل پىيە ھەل ئەگەردا .

— ئەوه بۇ تۆ ، وەك نىشانەسى سەرسورمان بەرامبەرم
وەستاوى كورە؟ . كابراي پىر لە لاوه كە ئەپرسى .

— «باوکە ، دەممەوى ، ھاواربىكم ، تاكو ھەممۇ دىنەگۈي ئىم ئىم ، كە ژيان چەندە خوش و رازاوه يە» . لاوه كە وەلام
ئەداتەوە دەستىشى ھەل ئەبرى و تەماشى ئاسمان ئەكا .

— «ئەي تۆ ، باوکە ، بۇ وەك نىشانەسى پىرسىار بەرامبەرم
وەستاوى؟ .

— «كۆرم ، دەممەوى ، لە ھەممۇ دۇنيا بېرسم ، بۇ ژيان ھېنىدە
نارەوايە!» كابراي پىر وەلام ئەداتەوە .

— «ھەر بىرى ژيان ، باوکە! .

— «ھەر بىرى ، كورى خۇم! .

بىدەنگى و بىزىنگ :

كەم بۇيى ھەدیه بىدەنگى بال بە سەر دىۋەخانا بىكىشى ،
خۇ ئەگەر ئەۋەش رووبدا ، ئەۋەلە راستىدا بە ھەممۇ كەسى
تەحەمول ناكرى . بۇيە پىاوان دەكەونە پىشكىنى يادو يادگارى
دىرىتىان ، بۇ ئەۋەھى شىتكىان لە گۆشەيەكا ، بىكەۋەتەوە
بەرچاواو بە قىسىم ئىنى ، چۈنكە ھەنېنە زەحمەتە تا
دەستىيان لەسەرى بەنەكە گىر ئەنى ، ئەوسا تۆپە خورى يەكە خاو
ئەكەنەوە . ئەمدەش ھېنىدى جاران لەۋە ئاسانترە كە ناقرچەيەك
لە مەنالىكىا بىدەي بۇ ئەۋەھى بە گىريانى ئىنى بۇ نۇونە ، ئىمرو
(شورخى) كورى (حمدە) ئانىشكى لە دراوسى يەكە ئەداؤ
لىنى ئەپرسى :

— ئەرى ، ئەمن ئەلىم ، ئىۋە بىزىنگتەن لە مالەوە ھەيە؟ .

— «چى!؟ . كابرا بەسەرسورمانەوە وەلام ئەداتەوە .

لەم گەڭفارە وەرگىراوە :